

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARLE

CE-LOR CE BINEVESTESC CELE BUNE”

Anul XI.

CE-LOR CE BINEVESTESC PACE,

No. 3.

Săptămâna de Educație și Rugăciune a Misionarilor Voluntari.

14 – 21 Martie, 1931.

PROGRAM

Sabat, 14 Martie, înainte de masă.

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor sau muzică instrumentală.
3. Cuvântare: „TINERETUL ȘI DATO-
RIA NOASTRA FAȚA DE EL”.
4. Lectură: „TINERETUL NOSTRU, UN
CAMP MISSIONAR”.
5. Cântare și rugăciune de închidere.

*Sabat, 14 Martie, după masă, sau Du-
minică, 15 Martie.*

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor sau muzică instrumentală.
3. Cuvântare: „MARTURISIREA SAU TA-
GADUIREA DOMNULUI HRISTOS”.
4. Rugăciuni de consacrare ale tineretului.
5. Cântare și rugăciune de închidere.

*Miercuri, 18 Martie, sau Vineri, 20 Martie,
seară.*

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor sau muzică instrumentală.
3. Studiu biblic: „RUGĂCIUNEA”.
4. Lectură: „MAI BUN DECAT PLACE-
RILE ACESTEI LUMI”.
5. Cântare și rugăciune de închidere.

Sabat, 21 Martie, înainte de masă.

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor sau muzică instrumentală.
3. Cuvântare: „SOCIABILITATEA DOM-
NULUI HRISTOS”.
4. Rugăciuni de consacrare ale tineretului.
5. Cântare și rugăciune de închidere.

Sabat, 21 Martie, după masă.

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor sau muzică instrumentală.
3. Cuvântare: „PAȘII PE URMELE
SALE”.
4. Rugăciuni de consacrare ale tineretului.
5. Cântare și rugăciune de închidere.

Notă pentru predicatori, lucrători, presbiteri și diriginții „Misionarilor Voluntari“

Conducerea lucrării noastre a consacrat săptămână dela 14—21 Martie tineretului, numind-o „Săptămâna de Educație și Rugăciune a Misionarilor Voluntari“. Dacă scopul și ținta săptămânii acesteia este cunoscută în parte, știm însă, că un mare număr dintre membrii noștri nu o cunosc așa de aproape și nici nu știu ce trebuie să facă în această săptămână. Acest fapt ne îndeamnă să dăm o scurtă explicație și îndrumare.

Noi știm cu toții, că tineretul nostru trebuie salvat, căci el va constitui corpul lucrătorilor și slujbașilor Comunității, având de împlinit o parte însemnată în încheierea lucrării lui Dumnezeu pe acest pământ. Deasemenea știm că tineretul nostru este expus ispitelor mari și numeroase în aceste zile ale sfârșitului, căci Satana tocmai pe ei vrea să-i câștige. Fiindcă lucrurile stau așa, trebuie să dăm tineretului nostru cea mai mare atențiune, încercând să-l ajutăm cu sfatul și cu fapta, spre a trece prin criza tineretului și să rămână biruitor, primind adevărul și consacându-se în serviciul lui Dumnezeu. Deasemenea trebuie să-l educăm și să-l formăm pentru chemarea sa cea înaltă și pentru lucrarea sa viitoare. Acesta este deci scopul și ținta principală a acestei săptămâni.

Cele două zile de Sabat din 14 și 21 Martie ar trebui să fie zile speciale de consacrare și de ru-

găciune pentru tineret. În scopul acesta, frații mai bătrâni ar trebui să se adune cu cei tineri. Atât orele înainte de masă, cât și cele de după masă ar trebui rezervate tineretului în aceste zile. La fel se poate aranja o a cincea adunare Miercuri, sau Vineri seara în acest scop.

Pe prima pagină găsiți programul acestor cinci adunări, și mai jos urmează materialul ajutător pentru aducerea la îndeplinire a acestui program. Atât programul cât și materialul, este numai o propunere și el poate fi lărgit și adaptat după necesitate. Persoanele cari vor conduce aceste adunări și vor avea să țină cuvântări sau să facă lecturi, ar trebui alese și destinate chiar în Sabatul din 7 Martie, pentru ca să aibă timp spre a se pregăti în mod temeinic. Căutați pe Domnul în rugăciune, pentru ca aceste adunări să devină într'adevăr câștigătoare de suflete. Afară de aceea ar trebui să se pregătească cântări speciale, pentru ca adunările să fie înălțătoare și atrăgătoare. Deasemenea ar trebui să se dea ocazie atât tinerilor, cât și celor mai în vârstă să se roage și să spună experiențele lor, iar aceora cari încă nu s'au predat Domnului, să se facă un apel călduros, ca să se decidă pentru Domnul.

Noi avem un mare număr de copii și tineri între noi, ai căror părinți, sau cel puțin ai căror tată sau mamă sunt în credință, iar ei nu vin în adunările noastre și nici nu sunt legați de lucrarea noastră. Am trebui să depunem toate străduințele pentru ca să-i aducem în adunare și să-i legăm de lucrarea lui Dumnezeu, ca ei să se poată decide pentru adevăr.

P. H. Hermann.

Tineretul și datoria noastră față de el.

Copiii sunt numiți în Sfânta Scriptură „o moștenire dela Domnul“ (Ps. 127, 3). Ei au fost acel dar, după care patriarhii au dus atâta dor, rugând pe bunul Dumnezeu să le împlinească dorința lor arzătoare: Gen. 15, 1—6. Copiii și tineretul primesc cele mai mărețe făgăduinți prin Sfânta Scriptură. Noi auzim pe Domnul Isus zicând: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți, căci Impărăția cerurilor este a celor ca ei“. „Tu ai scos laude din gura pruncilor și din gura celor ce sug“. Mat. 19, 14; 21, 16. Iar prin profetul Isaia Domnul promite: „Voiu scăpa pe fiii tăi“. Isa. 49, 25. Apostolul Ioan, ucenicul iubit al lui Isus, a scris despre tineri: „Vă scriu, tinerilor, fiindcă ați biruit pe cel rău. V'am scris, copilașilor, fiindcă ați cunoscut pe Tatăl... V'am scris, tinerilor, fiindcă sunteți tari, și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați biruit pe cel rău“. 1 Ioan 2, 13, 14.

DATORIA NOASTRA FAȚA DE TINERET.

Domnul Isus a iubit în mod deosebit tineretul. Și înainte de a Se înălța la cer, El a zis lui Petru: „Paște mieluseii Mei“. Ioan 21,

15. Aceste cuvinte: „Paște mieluseii Mei“ le-a rostit mai întâiu, și abia după aceea a zis lui Petru: „Paște oile Mele“. Aceste cuvinte n'au fost adresate numai lui Petru, ci și nouă, cari trăim în zilele sfârșitului. Predicatorii, slujbașii și părinții ar trebui să pască în deosebi mieluseii, conducându-i la Domnul Isus. Noi cetim: „Iată poruncile, legile și rânduețile, pe cari a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru, să vă învăț să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire, ca să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, păzind în toate zilele vieții tale, tu, fiul tău și fiul fiului tău, toate legile și toate poruncile Lui pe cari ți le dau astăzi să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi, și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula“. Deut. 6, 1, 2, 6, 7.

Tineretul nostru, un câmp misionar.

Copiii și tineretul nostru ne oferă într'adevăr un vast câmp pentru o serioasă lucrare misionară. Un proverb latin zice: „De ce cauți binele în depărtare, dacă se găsește chiar lângă tine?“ Oile pierdute sunt descori în cea

mai mare apropiere de noi: în căminul nostru propriu, sau și în căminul fraților și surorilor noastre de credință. Pentru a demonstra acest fapt, doresc să redau aici câteva date statistice.

După cum știți, anul trecut am făcut un recensământ al tineretului din Uniunea noastră. Acest recensământ, chiar dacă n'ar fi în toate privințele complet, totuș rezultatul său este foarte interesant. În anul 1930 am avut în Uniunea noastră 10.430 de copii și tineri în vârstă dela 1 la 30 ani. Dintre aceștia 5.402 au 1—10 ani, 3.150 au 11—20 de ani și 1.878 au 21—30 de ani. Dintre toți aceștia 8.760 vizitează adunările noastre, însă 1.670 nu vin. În vârstă pentru botez sunt 5.028 de tineri, însă numai 2.037 sunt botezați.

Luând însă în considerare suma totală de 10.430 de tineri, atunci avem încă în mijlocul nostru 8.393 de tineri, cari încă nu s'au predat pe deplin Mântuitorului, și pentru cari trebuie să lucrăm și să ne rugăm, pentru ca să-i aducem la Mântuitorul. Câtă bucurie am avea, dacă toți aceștia s'ar consacra Domnului! Acest număr este aproape tot așa de mare, după cum eră numărul membrilor din Uniunea noastră în anul 1929.

Pentru ca să deșteptăm în copiii și tinerii noștri un interes viu față de adevăr, determinându-i să-l primească, trebuie să ne purtăm și să lucrăm cu ei cu mult tact. Strictețea exagerată și reținerea fanatică între cei patru pereți ai casei și ai adunării nu va face din ei creștini încercați. Asemenea tineri vor semăna cu plantele dintr'o seră, cari fiind expuse la razele arzătoare ale soarelui sau la un curent de aer rece se îndoiesc și veștejesc. Lucrarea adventă nu are nevoie de persoane, cari să fie creștini numai în Comunitate sau în cămin, ci de creștini, cari vorbesc adevărul și fac dreptate, fie că sunt între credincioși sau fie că îi vede cineva, sau nu. Adevărații creștini sunt și rămân creștini fie că sunt acasă, sau la adunare, fie că sunt afară în lumea cea plină de ispite. Asemenea creștini ar trebui să devină tinerii noștri. Dacă nu ne vom strădui să le dăm în felul acesta educația necesară, atunci mulți părinți și Comunități vor face trista experiență, că deși au îndemnat și muștrat deseori pe copii și tineri, totuș aceștia, și mai ales dacă au fost crescuți de părinți cari sunt în credință, vor întoarce spatele adevărului și Comunității chiar la prima sau a doua ocazie, ajungând la un oarecare grad de maturitate și independență. În ceea ce privește lucrurile spirituale, predicatorii, lucrătorii, presbiterii, slujbașii și indecșun toți membrii noștri ar trebui să fie mai mult

păstori și îndrumători, decât judecători și inspectori.

În Spiritul Profetic cetim: „Copiii trebuie să fie învățați în cele ale credinței din cea mai fragedă vârstă. Învățătura aceasta nu trebuie să fie dată pe un ton de condamnare, ci într'un spirit iubitor și plăcut... Părinții ar trebui să-și păzească copiii prin învățături înțelepte și bune. În calitatea lor de prieteni cei mai intimi ai acestor ființe fără experiență, ei trebuie să le ajute să învingă; căci, pentru ei, a ajunge să fie biruitori este totul. Pe copiii lor iubiți, cari se străduiesc să umble după dreptate și să facă dreptatea, ei ar trebui să-i socotească drept membrii cei mai tineri ai familiei Domnului, cari trebuie ajutați cu multă băgare de seamă, să facă pași siguri pe calea împărătească a ascultării”. „Mărturii pentru Comunitate”, pp. 183, 184.

„Nerăbdarea părinților are ca urmare nerăbdarea copiilor. Mânia părinților provoacă mânia copiilor, scoțând la iveală răutatea firii lor. Unii părinți, în nerăbdarea și mânia lor pedepsesc pe copiii lor foarte aspru. Asemenea pedepse nu dau niciodată un rezultat bun. Căutând să scoată un rău din ei, bagă două în locul acestuia. Dojenirea, muștrarea și pedepsirea neîntreruptă împietrește pe copii și-i înstrăinează de părinții lor. Părinții ar trebui să ajungă mai întâiu a se stăpâni pe ei înșiși și apoi vor putea conduce cu mult succes și pe copiii lor”. „Mărturii”, Vol. 1, p. 398.

„Am văzut mame de familii mari, cari nu văzuseră lucrarea ce se găsea în drumul lor și pe care trebuiau să o facă în propriile lor familii. Ele doriau să facă o mare lucrare misionară. Ele râvniau după o poziție înaltă, în timp ce neglijau tocmai lucrarea incredințată lor de Domnul și pe care trebuiau să o facă în propriul lor cămin... Surorilor, nu disprețuiți datoritiile cele mici, pe cari vi le-a încredințat Domnul să le împliniți. Faceți ca faptele voastre din fiecare zi să fie astfel, încât să nu vă fie rușine de acea dare de seamă, pe care o va da îngerul raportor în ziua încheierii socotelilor”. „Mărturii”, Vol. 2, pag. 366.

P. H. Hermann.

Mărturisirea sau tăgăduirea Domnului Hristos.

(Pe temeiul celor din Mat. 10, 32, 33.)

Cum tăgăduim pe Domnul Hristos?

1. Zicând că n'am cunoaște pe Domnul Hristos. „Calea către Hristos”, pp. 105—113.

2. Nebăgând în seamă prezența Domnului Hristos. Sora White scrie în privința aceasta următoarele: „Noi nu suntem politicoși față de Domnul Hristos. Noi nu băgăm în seamă prezența Lui. Noi nu ne gândim, că El ar trebui să fie oaspetele nostru de onoare și că ne cuprinde cu brațul Său omenesc în timp ce cu brațul Său divin ține tronul Celui nemărginit“.

3. Petru a tăgăduit pe Domnul Hristos, zicând că n'ar cunoaște pe Acela care fusese adus înaintea Sinedrului. Mat. 26, 69—75.

4. Un tânăr care primise de curând credința, întorcându-se acasă dela lucru, unde fusese împreună cu o clasă de oameni de rând, zise mamei sale: „Tovarășii mei n'au aflat că eu sunt un creștin“. Acest tânăr tăgăduise pe Domnul Hristos înaintea oamenilor.

5. Noi tăgăduim pe Domnul Hristos, nelăsând ca lumina noastră să lumineze înaintea oamenilor. Un tablou care reprezintă un foc, nu răspândește lumină, oricât de vii ar fi colorile cu cari a fost pictat. Tot astfel, nici creștinul numai cu numele de creștin nu răspândește lumină.

Unde tăgăduim pe Domnul Hristos?

1. Înaintea oamenilor. Mat. 10, 32, 33.

2. Ceeace facem celor mai neînsemnați dintre ai Săi, aceea I-am făcut Lui. Mat. 25, 34—46.

3. Noi Il putem tăgădui prin poziția pe care o luăm față de poporul lui Dumnezeu, față de activitatea Comunității sau față de slujbele, ce au fost încredințate membrilor noștri.

4. Unul dintre cele mai mari și mai răspândite păcate ale zilelor noastre este tăgăduirea puterii creatoare și susținătoare a Domnului Hristos în univers.

Cum va tăgădui Domnul Hristos pe cei ce-L tăgăduesc astăzi?

1. Zicându-le că nu-i cunoaște. Mat. 25, 12.

2. Ceeace nu s'a făcut unora dintre acești foarte neînsemnați frați ai Săi, Lui nu I s'a făcut. Mat. 25, 45.

3. Necunoscându-i, El nici nu poate mijloci pentru ei la Tatăl Său. Ioan 17, 9, 11.

4. El Se va rușina de cei ce s'au rușinat de El. Marcu 8, 38.

Unde îi va tăgădui Domnul Hristos?

1. Înaintea lui Dumnezeu. Mat. 10, 33.

2. Numai El ne poate înfățișa Tatălui Său. Ioan 14, 6.

3. „Dumnezeu nu va vedeă păcatele noastre, dacă vor fi spălate de sângele Domnului Hristos“.

Mărturisirea Domnului Hristos pentru noi.

1. Simțim o mare mulțumire sufletească, știind că Domnul ne poate mărturisi înaintea Tatălui Său. Mat. 10, 32.

2. „In acela, care vrea să mărturisească pe Hristos, trebuie să și locuească Hristos“. „*Desire of Ages*“, p. 357.

3. „Tatăl nu vede caracterul tău plin de greșeli, ci El te vede îmbrăcat în desăvârșirea Mea“. *Ibidem*.

Plata noastră.

1. Plata suferințelor noastre este privilegiul ce-l vom avea, împărțind împreună cu El. 2 Tim. 2, 12.

2. Noi vom deveni împreună-moștenitori cu Domnul Hristos. Rom. 8, 17.

Rugăciunea.

De ce să ne rugăm?

1. Fiindcă Mântuitorul nostru dobândi puterea Sa prin rugăciune. Nimeni n'a înțeles vieța, cum a înțeles-o Domnul Hristos. El Se purtă în toate împrejurările vieții Sale pământesti, ca și în prezența lui Dumnezeu, fiind sigur de veșnicie, după cum eră sigur de timpul vremelnic, prin care trecea. Mat. 15, 30, 31; Luca 4, 28—30; 20, 26, 40.

2. Fiindcă mii de oameni în timpul secolelor au dat mărturie despre ajutorul obținut prin rugăciune. Fapt. 16, 19—35. G. Müller, care a întreținut mii de orfani prin rugăciune și credință, ar putea să enumere douăzecișidouă de mii răspunsuri ale rugăciunilor sale din vieța lui personală.

3. Fiindcă trecem prin împrejurări, când nimic altceva decât rugăciunea nu ne poate salva. Isa. 38, 1—6; Neem. 2, 1—6; Marcu 4, 36—39; Ps. 18, 2.

4. Fiindcă numai prin rugăciune putem deveni statornici. Num. 13, 17, 32, 33; 14, 6—10; Iac. 1, 17.

5. Fiindcă numai prin rugăciune putem deveni ceeace am trebui să fim după dorința lui Dumnezeu. Gen. 12, 2, 3; Ioan 1, 42; 1 Ioan 3, 2, 3. Să ne gândim cât de mult ar putea face Dumnezeu din noi.

6. Fiindcă Dumnezeu ne invită să ne rugăm, fiind gata să asculte și să răspundă la rugăciunile noastre. Luca 11, 9; Ioan 14, 13, 14; Isa. 65, 24; Rom. 8, 32; 1 Ioan 5, 14; 2 Cor. 12, 8, 9.

Lucrurile principale cari contribuie, ca rugăciunile noastre să aibă efect:

1. Rugăciunea să fie hotărâtă: Ioan 14, 13.

2. Rugăciunea să fie făcută în Numele Său: Ioan 14, 14.

3. Noi trebuie să rămânem în El: Ioan 15, 7.

4. Rugăciunea să fie făcută cu credință: Marcu 11, 24.

5. Rugându-ne, trebuie să fim gata a ierta și pe aproapele nostru: Marcu 11, 25.

Mai bun decât plăcerile acestei lumi.

Copiii lui Dumnezeu primesc bucuriile cele mai înalte și plăcerile cele mai curate, pe cari le poate gusta vreun om, — bucurii și plăceri, pe cari cei ce sunt înstrăinați de viața lui Dumnezeu, nu le cunosc. Domnul Isus zice: „Cereți, și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină“. Ioan 16, 24. Pavel, marele învățător al creștinismului, vorbește despre bucurie ca despre o datorie a creștinului. „Încolo, frații mei, bucurați-vă în Domnul“. Fil. 3, 1.

Creștinul se poate considera într'adevăr ca cel mai fericit om între cei ce locuiesc pe acest pământ, încărcat de păcate. Psalmistul a exclamat plin de recunoștință: „Ai scăpat suflul meu de moarte“. Ps. 56, 14. Domnul ne-a scos dintr'o prăpastie adâncă, punându-ne picioarele pe o stâncă sigură.

Nu este oare adevărat, că atunci, când Spiritul Sfânt ne umple inimile, un izvor de bucurii bogate și neconținute înveselește toată viața noastră, încât dispăre orice dorință după distracțiile acestei lumi? Plinătatea Spiritului Sfânt are scopul să satisfacă toate dorințele omului, și bucuria care rezultă de aici este un izvor nesecat al tuturor fericirilor.

O asemenea bucurie diferă foarte mult de acel sentiment, care se numește de obicei fericire. Ea este lăuntrică și nu depinde în nici o privință de împrejurările de dinafară. Greutățile acestei vieți pot să vină asupra noastră, însă ele nu sunt în stare să turbure această bucurie, căci Mântuitorul nostru a zis: „Nimeni nu vă va răpi bucuria voastră“. Ioan 16, 22.

La Efes. 3, 17 cetim: „Hristos să locuească în inimile voastre prin credință“. Cât de îmbucurător este faptul, că Domnul Hristos vrea să locuească în inimile noastre. Locuind Domnul Hristos în inima ta, niciodată ceva în ea nu va putea intra ce să nu plăcă Lui.

Creștinismul umple mai mult inima decât mintea. Cauza care face ca creștinismul din zilele noastre să nu mai aducă acele roade pe cari le aducea în trecut, este tocmai faptul, că ocupă mai mult mintea decât inima. Dom-

nul Hristos poate să locuească în mintea ta, istoria vieții Sale poate să-ți fie foarte bine cunoscută, însă dacă El nu locuiește în inima ta, atunci nu vei ajunge niciodată să fii deplin mulțumit. Este un lucru minunat, dacă cineva poate să zică: „Am găsit pe Acela care mulțumește inima mea în toate privințele“. Oamenii aleargă încoace și încolo, căutând mereu să inventeze lucruri noi, spre a-și putea mulțumi mintea, însă nu există o adevărată mulțumire, până când și inima nu ne e mulțumită. Nu există nimeni, care ar putea să ne mulțumească inimile afară de Domnul nostru Isus Hristos. De ce? — Fiindcă Dumnezeu a creat pe om pentru El. În inima fiecărui om Creatorul a pregătit un loc pentru tronul Său și omul nu va ajunge niciodată la desăvârșire, până când Domnul Hristos nu va fi ridicat pe tronul inimii sale. Omul poate să cutreere tot pământul, amăgit fiind de speranțele sale deșerte, dar nemulțumirea sa nu va dispăre până când tronul inimii sale nu va fi ocupat de Acela, pentru care a fost creat. Abia atunci el va găsi pacea desăvârșită.

Mai bună decât toate plăcerile acestei lumi este pacea lui Dumnezeu în inimă. Doar numai Domnul Isus ne poate mulțumi inimile. Venind El și umplând cu prezența Sa inimile noastre, atunci nu ne vom mai simți atrași către plăcerile acestei lumi și nici nu vom mai fi stăpâniți de egoism. Toate aceste sentimente nu vor mai avea loc în inimile noastre, locuind în ele ceva mult mai nobil și plăcut, ceva ce ne face să fim deplin mulțumiți.

Sociabilitatea Domnului Hristos.

Această sociabilitate a cuprins diferite clase. Domnul Hristos trăia între oameni și creă prin purtarea Sa o nouă normă de conducere, pe care urmașii Săi trebuia s'o observe. El stătea cu diferiți oameni în legături sociale, și aceasta ne dovedește faptul, că feliurite clase se bucurau de prietenia Sa. În societatea Domnului Hristos nu domnia spiritul castelor. Între prietenii Săi se găseau atât cei bogați cât și cei săraci, atât cei culți cât și cei inculți. Deși Nicodim — un fruntaș al iudeilor — căută să-I câștige prietenia, totuși Domnul nu trecea cu vedere pe Matei, vameșul disprețuit. Fariseii, aristocrații poporului, îl învitau la masă, însă acest fapt nu L-a împiedicat să Se poarte cu amabilitate față de o femeie disprețuită de ceilalți. Odată a îngere-

nuchiati înaintea Sa un tânăr fruntaș bogat al fariseilor și altă dată fusese, invitat de către unul dintre mai marii poporului, însă deși primise și aceste invitații, totuși odată, vorbi în mod liber cu o femeie samariteancă.

În sociabilitatea Domnului Hristos nu existau limite. El trată în mod prietenos chiar pe unii cari aveau prejudecăți împotriva Sa. Natanael a întrebat, plin de îndoaială: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” Domnul Hristos, văzând însă în acest bărbat părțile cele bune, a zis: „Iată cu adevărat un Izraelit, în care nu este vicieșug”. Ioan 1, 46, 47. El vede lucruri bune în cei ce l se împotriveau și astfel îi căștigă de prieteni. El Se purtă cu bunăvoință față de fiecare.

Sociabilitatea atât de cuprinzătoare a Domnului Hristos se poate observa în toate împrejurările vieții Sale pământești. El nu Se purtă cu rezervă, ci primi totdeauna invitații la adunări sociale. Tocmai la o asemenea ocazie, și anume la serbarea unei nunți, a săvârșit prima Sa minune. Această trăsătură a sociabilității a fost atât de pronunțată în caracterul Domnului Hristos, încât a aranjat o serbare, când Matei fu chemat ca ucenic al Său.

Sociabilitatea atât de vastă a Domnului Hristos eră în strânsă legătură cu sfințenia caracterului Său. Această sociabilitate eră de cea mai desăvârșită curățenie. Tocmai în această constă deosebirea între viața socială a Domnului Hristos și aceea a multor oameni din zilele noastre. Este imposibil de a găsi vreă greșală în viața și în legăturile sociale ale Domnului Hristos. El luă parte la serbări și întruniri sociale, însă toate acestea nu influențau viața Sa religioasă. El nu mergea niciodată într'un loc, unde n'ar trebui să meargă un copil al lui Dumnezeu. El luă parte la mese, însă niciodată nu neglija ora rugăciunii Sale. Timpul Său eră pe deplin ocupat, însă niciodată n'a neglijat să ia parte la serviciul religios în Sabat. Se întâmplă poate câteodată să obosească, însă niciodată nu Se simțea prea obosit, încât să nu mai desfășoare sulul Legii, pentru a ceti în el. Caracterul Său sfânt n'a suferit niciodată sub sociabilitatea naturii Sale.

Cauza sociabilității atât de întinse a Domnului Hristos este faptul, că El intenționă să salveze pe toți ai Săi. Sfințenia Domnului Hristos nu putea fi tăgăduită. Ea constituie totodată și inspirațiunea vieții Sale sociale. Ideea de care eră El condus în această privință s'ar putea exprima în felul următor: „Sociabil pentru a salvă”. În loc să trăească pentru distracțiile societății, El le-a supravegheat, folosindu-le spre a salvă suflete.

Sociabilitatea Domnului Hristos cuprindea diferitele clase ale oamenilor. Aduceți și la cunoștința altora acest lucru, fiindcă unii strică Evangheliei și Comunității, refuzând de a recunoaște drepturile pe cari le avem la o viață socială. Dar spuneți în același timp, că sociabilitatea Domnului Hristos stăte în strânsă legătură cu sfințenia Sa, căci unii din Comunitățile noastre desvoltă un spirit social, însă neglijează evlavia”.

Pășiți pe urmele Sale!

„La aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v'a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui”. 1 Pet. 2, 21. Faptul cel mai însemnat din acest text este că Domnul Hristos a suferit pentru noi, și în rândul al doilea, că ne-a dat o pildă, nu numai în suferință, ci în toate acțiunile vieții Sale. Fiind vieța Sa desăvârșită, Domnul Isus a devenit Mijlocitorul nostru; aceeaș vieță desăvârșită ne este dată nouă ca model, după care și cei ce s'au predat pe deplin Domnului, trebuie să fie transformați prin lucrarea Spiritului Sfânt. „Vați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut”. Col. 3, 10.

Avem nevoie de Domnul Hristos ca model pentru viața noastră. Viața aceloră, cari ne înconjoară, este nedesăvârșită. Ei au, ca și noi, anumite slăbiciuni. Este obiceiul nostru de a ne mângâia și a ne scuză, uitându-ne la greșelile altora. Însă Cuvântul lui Dumnezeu nu ne îndeamnă niciodată să privim la aproapele nostru, luându-l ca model pentru noi. Nici să nu ne lăsăm influențați prin părerea pe care o au alții despre noi, sau prin svonurile, pe cari le răspândesc despre noi. Să ținem ochii noștri neîntrerupt ațintiți asupra *singurului* model desăvârșit. „Nimeni altul decât Domnul Hristos ne-a fost dat ca pildă. El este adevăratul nostru model, și fiecare ar trebui să se străduiească de a se excela în a deveni tot mai asemenea Lui”. „Mărturie”, Vol. 1, p. 126.

„Noi nu putem ajunge a fi egali cu modelul (ce ni-a fost dat), însă putem să ne asemănăm cu el”. „Mărturie”, Vol. 2, p. 628. Noi trebuie să facem viața Sa ca subiect al studiilor noastre. Noi trebuie să stăm mai mult sub influența Lui, decât sub a oricărui altuia.

Necesitatea cea mare din zilele noastre nu constă în faptul, ca să ieșim afară spre a luptă pentru Domnul Hristos, sau de a sta în piețe publice, spre a discuta despre Domnul Hristos, deși atât una, cât și alta sunt necesare;

însă necesitatea cea mai mare este de a trăi pentru El și asemenea Lui. Vom dobândi cea mai mare influență asupra unui necredincios prin faptul că-i vom dovedi, cum adevărul lui Hristos curăță vieața, provocând compătimire și înobilând caracterul. Dacă am încerca să silim pe un necredincios să primească pe Domnul Hristos, atunci s'ar putea întâmpla ca el să-L respingă, însă dacă vom trăi înaintea unui necredincios vieața Domnului Hristos, atunci se va simți atras către Mântuitorul său. Atât tu, cât și eu, avem răspunderea să dăm lumii un exemplu despre trăirea principiilor Domnului Hristos în vieața de toate zilele. Să o dezamăgim sau să ne străduim, a îndeplini datoria ce o avem față de ea?

Avem următoarea făgăduință: „Când caracterul Său (al Domnului Hristos) va fi în întregime reprodus în poporul Său, atunci Domnul va veni să-i ia la Sine, ca aparținându-I Lui pe drept. Privilegiul unui creștin nu constă numai în a aștepta revenirea Domnului Isus Hristos, ci și a grăbi acest eveniment. Dacă toți cei cari mărturisesc numele Său, ar aduce roade spre mărirea Sa, cu ce repezițiune ar fi însământată lumea întreagă cu sămânța Evangheliei! În curând marea seceriș final va fi copt, și Domnul Isus va veni, spre a strânge grâul prețios“. *„Parabolele Domnului Hristos“*, p. 62.

A face ceea ce a făcut Domnul Hristos în legătură cu îndatoririle vieții Sale, înseamnă a pași pe urmele Sale. „Mulți cred, că ar fi un mare privilegiu, de a putea vizita locurile, unde s'a desfășurat vieața pământească a Domnului Hristos, de a merge unde a umblat El, de a vedea marea, lângă care El învăța poporul, și de a privi colinele și văile, pe cari El își odihniă ochiul Său cu atâta plăcere. N'avem însă nevoie să mergem la Nazaret, Capernaum sau Betania, pentru a pași pe urmele Domnului Isus. Noi vom găsi urmele Sale lângă patul bolnavului, în colibebele săracilor, în îmbulzeala străzilor din marile orașe și în orice loc, unde inimi omenesti au nevoie de mângâiere. Dacă vom face ceea ce a făcut Domnul Isus, când a fost pe pământ, atunci vom pași pe urmele Sale“. *„Desire of Ages“*, p. 640.

Străduința de a urma exemplului ce ni l-a dat Domnul Hristos, va aduce poate cu sine greutăți. „Cu cât copiii lui Dumnezeu se vor strădui mai zelos a deveni asemenea lui Isus, cu atât mai mult vor fi urmăriți de Satana, însă apropierea Domnului Hristos îi va întări, pentru ca să poată rezista atacurilor vrăjmașului vicelan, care caută să-i îndepărteze dela Hristos“. *„Mărturii“*, Vol. 1, p. 406.

O scurtă privire în urmă.

Anul cel vechiu, cu bucuriile și tristețile lui, cu strălucirile și noriți cei grei ai săi, cu cercările și binecuvântările lui, cu dezamăgirile și biruințele lui, acum este trecut. Din el nu ne-a mai rămas decât amintirile și influența sa. În anumite privințe, anul 1930 a fost un an de încercări. Din punct de vedere economic, el a fost unul din cei mai grei ani prin care a trecut lumea, dar totuși a fost un an bun. În fiecare săptămână și lună din cursul lui, Dumnezeu a revărsat asupra noastră binecuvântările Sale. Dacă am începe să socotim bunurile, atât materiale cât și spirituale, pe cari le-am primit în timpul anului, îndată am găsi că au fost multe; și prin cuvintele Psalmistului am putea exclama: „Cât de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeule, și cât de mare este numărul lor! Dacă le număr, sunt mai multe decât boabele de nisip. Când mă trezesc, sunt tot cu Tine“. Ps. 139, 17. 18.

Denominațiunii noastre și lucrării ei, anul trecut a adus o mulțime de probleme dificile și greutăți mari, dar și un bogat număr de binecuvântări și biruințe însemnate. În Diviziunea noastră a Europei de Sud, zilnic am văzut prezența lui Dumnezeu. Cu toate slăbiciunile și neputințele noastre, totuși El a binecuvântat și a făcut să prospere fiecare ramură și departament al lucrării. Deși lumea a fost în mijlocul depresiunii financiare, instituțiile și Conferințele noastre au prosperat din punct de vedere financiar. Școlile noastre au fost pline, colportorii noștri, deși adesea persecutați și asupriți, totuși au vândut mai multe cărți decât înainte, iar lucrătorii noștri au strâns mai multe suflete prețioase pentru grânarele cerești. Nenumăratele binecuvântări și experiențele bogate pe cari le-am avut în anul trecut, ar trebui să ne umple deplin inimile cu simțiminte de bucurie și mulțumire către Dumnezeu, Dătătorul oricărui dar bun și desăvârșit. Ele ar trebui deasemenea să ne umple de curaj și încredere pentru viitor. Dumnezeu care ne-a condus și ne-a susținut până aici, a dat făgăduința că va fi cu noi până la sfârșit.

A. V. O.

PREGĂTIȚI-VĂ!!

Vine Săptămâna Mare!

Vine

Congresul Tineretului!

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul unui număr Lei 9. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.
București IV.

Raport trimestrial al Departamentului Tineretului

CONFERINȚA	Organizație și diverse.										Daruri mis. și colecte.			
	Num. Cerc.	Num. membr.	Vizite în medie	Membri cerap.	Tin „Str. Dim”.	Cet. Bib. la rând ?	Ur. cursu de cet. ?	Ur. stud. istorice ?	Suflete câștig.	Daruri Mis. Externă	Daruri Mis. Int.	Daruri luc. oe.		
Muntenia-Vest	Maj.	25	630	340	350	130	70	28	40	16	8.025	50	—	—
	Tin.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tot.	25	630	340	350	130	70	28	40	16	8.025	50	—	—
Muntenia-Est	Maj.	16	456	165	181	107	6	75	19	19	513	—	—	—
	Tin.	—	65	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tot.	16	521	165	191	107	6	75	19	19	513	—	—	—
Moldova de Nord	Maj.	18	385	168	306	109	32	91	112	17	1.673	—	1.496	948
	Tin.	8	42	—	23	16	10	13	3	—	—	—	—	—
	Tot.	26	427	168	329	125	42	104	115	17	1.673	—	1.496	948
Moldova de Sud	Maj.	14	258	200	180	116	25	85	80	30	1.000	—	—	1.500
	Tin.	—	90	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tot.	14	348	200	180	116	25	85	80	30	1.000	—	—	1.500
Transilvania	Maj.	35	708	402	401	149	88	157	146	37	430	—	—	—
	Tin.	17	314	—	163	47	10	—	33	—	—	—	—	—
	Tot.	52	1.022	402	564	196	98	157	179	37	430	—	—	—
Banat	Maj.	11	86	58	69	66	9	68	58	12	—	—	—	1.630
	Tin.	—	46	—	46	11	—	11	10	—	—	—	—	—
	Tot.	11	132	58	115	77	9	79	68	12	—	—	—	1.630
<i>Total general:</i>		144	3.080	1.333	1.729	751	250	528	502	131	11.641	—	1.496	4.078

Examele Misionarilor Voluntari din Ianuarie 1931.

Cu bucurie am constatat, că tineretul nostru a luat parte cu un interes atît de viu la acest examen, care a fost primul în acest sens. De sigur că am putut învăța multe prin acest examen.

Mai întăiu putem zice, că a fost o ocazie pentru tinerii noștri să arate ce știu în realitate; în rîndul al doilea, s'a putut vedea dacă au urmat cu atenție studiilor și predicilor ce s'au ținut despre aceste subiecte. Unii poate au crezut că ar ști toate; acum însă s'a dovedit că nu este așa. S'a mai văzut, că unii au prea puțină încredere și sunt timizi, iar altor le-a venit greu să cugete mai profund, concentrându-și mintea asupra unui singur subiect sau studiu. Acest examen ne-a dovedit nouă, ca conducători, necesitatea ca tinerii noștri, cari în majoritate au numai patru clase primare, sau și câteva clase secundare, neavînd ocazia să viziteze Școala noastră Misionară, să se poată desvolla și educa studiind asemenea subiecte importante, cum le tratăm în „Anexa” Curierului Misionar. Deasemenea, acest material folosește și fraților și surorilor noastre, mai înaintate în vîrstă, ca împropătare a cunoștințelor. Domnul zice: „Cercetați Scripturile”. Poporul advent este un popor al studiului. Deaceea trebuie și tineretul nostru să studieze, pentru ca să cunoască bine Biblia, istoria, geografia și alte obiecte importante. Ei trebuie să fie creștini știutori și nicidecum neștiutori. Daniel și cei trei prieteni ai săi au fost găsiți „de zece ori” mai înțelepți de-

cît ceilalți elevi ai școlii celei înalte babilonice. Daniel și prietenii săi ar putea să servească tineretului nostru ca o pildă în privința aceasta.

Mai jos dăm numele și notele acelor cari au luat parte la examenul din luna Ianuarie. În acest număr publicăm, din cauza lipsei de spațiu, numai numele acelor cari au luat parte la examen din Comunitățile orașului București, iar în numerele viitoare vom continua cu publicarea numelor tinerilor din celelalte Comunități ale Uniunii. Cei cari n'au răspuns în mod satisfăcător, astfel încît nu li s'a putut da cel puțin nota 5 nu mai apar în Curierul Misionar, fiindcă n'au trecut cu succes examenul.

Frații A. Steinmeier, D. Covrig și C. Ecaterina n'au primit întrebările obișnuite fiindcă au lucrat la multiplicarea acestor întrebări și astfel au avut ocazie să le cunoască. Deaceea am pregătit pentru ei întrebări deosebite și mult mai grele și astfel ei sunt amintiți separat.

Sperăm și dorim, ca acest examen să fie un imbold pentru toți de a studia cu mai mult zel, pentru a trece examenul viitor cu un rezultat mai bun.

REZULTATUL.

Comunitatea București-Labirint.

Numele	Nota
Steinmeier Albert	7,80
Costică Ecaterina	7,50
Dumitru Covrig	6,10

din Uniunea română pentru trimestrul III. 1930.

CONFERINȚA		Lucrarea personală			Servicii creștine.			Lucrarea cu literatură.				Coresp. mis.	
		Vizite mision.	Lecturi biblice	Aduși la Șc. d. S. S. a. ad.	Servicii creștine.	Tratamente.	Buchete.	Rev. distrib.	Tractate distrib.	Abonamente.	Cărți răsp.	Serisori mision.	Răspunsuri
Muntenia-Vest	Maj.	1.400	500	600	2.200	180	500	705	28	—	300	60	40
	Tin.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tot.	1.400	500	600	2.200	180	500	705	28	—	300	60	40
Muntenia-Est	Maj.	1.355	941	932	1.344	184	137	465	124	17	60	64	49
	Tin.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tot.	1.355	941	932	1.344	184	137	465	124	17	60	64	49
Moldova de Nord	Maj.	57	40	55	152	4	2	12	7	—	2	7	2
	Tin.	1.463	2.058	396	2.363	125	7	338	174	6	28	122	72
	Tot.	1.525	2.098	451	2.515	129	9	350	181	6	30	129	74
Moldova de Sud	Maj.	2.000	2.500	1.500	3.500	400	110	250	65	5	40	130	100
	Tin.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tot.	2.000	2.500	1.500	3.500	400	110	250	65	5	40	130	100
Transilvania	Maj.	1.411	2.003	715	910	173	50	2.371	43	19	305	474	393
	Tin.	390	215	154	332	—	47	219	70	3	44	401	310
	Tot.	1.801	2.218	869	1.242	173	97	2.590	113	22	349	875	703
Banat	Maj.	183	1.826	243	87	12	8	157	—	7	—	20	13
	Tin.	158	47	36	49	20	8	106	30	—	21	12	7
	Tot.	341	1.873	279	136	32	16	263	30	7	21	32	20
<i>Total general:</i>		8.422	10.130	4.631	10.927	11.098	869	4.623	541	57	800	1.290	995

Numele	Nota
Ștefan Albuiescu	9,10
Aurica Grassu	8,50
Iohanna Hermann	8,40
Lucia Albuiescu	8,30
Nemeș Marioara	8,20
Gheorghe Stănescu	7,80
Zablău Nicolae	7,50
Lenuța Mardare	7,50
Steinmeier Vilma	7,40
Nae Eremia	7,20
Costică Mărculescu	6,90
Vasile Krautgärtner	6,70
Gogu Cărciumaru	6,40
Grigore Dumitrescu	6,30
Sabin Urseanu	6,00

Comunitatea București Popa-Tatu.

Ioan Turlea	9,10
Marcel Petroianu	9,00
Irène Czédula	8,70
Dumitru Constantinescu	8,70
Elena Silvestru	8,50
Andrei Tomas	8,30
Ioan Modreanu	8,20
Tache Teodosiu	8,20
Wilhelm Greising	8,10
Eugenia Bălan	8,00
Ecaterina Mateescu	7,80
Pandele Ioanid	7,70
Ioan Roman	7,60
Ionel V. Ștefanov	7,10

Numele	Nota
Lenuța Teodosiu	6,30
Dan Teodosiu	6,20

Comunitatea București-Nord

Gheorghe Ionescu	8,70
Ștefan Stoica	8,40
Tibișoiu A. Petre	8,30
Dumitru Pârloiu	7,20
Rebentis János	5,10

CONGRESUL TINERETULUI

30 Iunie — 6 Iulie.

Spre a veni în ajutor tinerilor ca să-și strângă banii necesari călătoriei până la Brașov, unde va avea loc în vara aceasta Congresul Tineretului advent, Comitetul Uniunii a hotărât ca toate revistele festive rămase nevândute, să fie dăruite tineretului. În acest fel, tinerii, pornind cu aceste reviste, pe lângă faptul că vor face lucrare misionară, dar își vor strânge și banii necesari călătoriei. Este bine a se ști că vara, cei cari călătoresc la Brașov, se bucură de o reducere de 50 /.

Rugăm deasemenea pe toți frații cari mai au reviste festive nevândute, din anii trecuți, și cari doresc să se asocieze acestui plan, să predea aceste reviste Dirigintelui Misionarilor Voluntari, care la rândul său le va distribui tinerilor.

Este bine a se face planuri cât mai bune în vederea strângerii și păstrării banilor rezultați din vânzarea acestor reviste, și cari au unicul scop de a acoperi cheltuielile de drum ale fiecăruia, la Congres.

T A B L O U

Asupra Școlii de Sabat Trim. IV 1929 și Trim. IV 1930.

CONFERINȚA	Anul	Școli de Sabat	Numărul Elevilor	Media Prezenței	Daruri din 12 Sabate	Daruri din al 13 Sabat
Muntenia-Vest	1929	71	3.359	2.414	138.394	40.337
	1930	91	4.734	3.395	139.994	46.700
Muntenia-Est	1929	50	1.602	1.135	63.923	18.258
	1930	61	2.569	1.670	67.662	21.968
Moldova-Nord	1929	49	1.926	1.236	57.301	12.529
	1930	53	2.757	1.640	55.648	13.066
Moldova-Sud	1929	28	1.687	900	31.127	7.811
	1930	37	1.787	1.083	34.774	9.916
Transilvania	1929	108	2.957	1.980	62.570	18.109
	1930	120	4.177	3.223	87.001	24.176
Banat	1929	38	1.097	608	30.780	11.271
	1930	42	1.409	880	25.262	9.617

Școala de Sabat în familie.

„Școala de Sabat trebuie să meargă la aceia cari nu pot veni la ea“.

Secretarii Departamentului pentru Școala de Sabat, la conferințe în special, vor avea un câmp deschis pentru a da o fastă organizare „Școlii de Sabat“, privind în deosebi, pe acei membri cari ar fi în imposibilitate de a vizita regulat Comunitatea în Sabat.

Noi trebuie să recunoaștem dela început, că în deosebi în țara noastră, nevoia de a stăruî într-o astfel de organizare, este foarte mare; mai ales dacă ne gândim și la copiii noștri cari sunt obligați să lipsească în Sabat.

Școala de Sabat ne oferă privilegiul să pregătim caracterul nostru, al familiei și vecinilor noștri pentru Impărăția lui Dumnezeu. Prin Școala de Sabat noi putem avea zilnic posibilitatea a veni în contact cu Isus, prin Cuvântul Său studiat, care poate săpă în inimile noastre un caracter nobil, creștin — după chipul Său.

Spiritul Profetic zice: „Gândiți-vă la aceia ce vom putea învăța noi, într'un an de convorbire cu El, auzindu-L vorbind, și fiind sub influența prezenței Sale. Se cheltuesc sume colosale să putem avea profesorii cei mai competenți într'un stat, dar cine ar putea prețui valoarea unui asemenea învățator? Elevul cel mai sărac poate să aibă astfel pe cel mai ales profesor, pe Isus, lumina lumii“.

A face ca fiecare membru al Școlii, care n'ar putea veni din motive justificate în fiecare Sabat în Comunitate, să poată, totuși, studia zilnic lecțiunea, sărbătorind Sabatul în casa sa, întră în grija, organizarea și răspunderea acestui departament. Organizația sa, amintită în fiecare conferință, nu mai poate întârzi. Rezultatul acestei migăloase organizațiuni, va aduce însă rezultate minunate, răsărind noi Comunități în locuri ne-

asteptate. Cultivând astfel Evanghelia în popor, se poate câștiga multe inimi pentru lucrarea și Impărăția lui Dumnezeu.

Gândindu-ne în deosebi și la copiii de școală, nici un plan nu poate procura părinților o ocaziune așa de excelentă ca Școala în familie, unde părinții și copiii se pot aprofunda împreună în studiul Bibliei. Fiecare școală are astfel de membri, deci — fiecare școală să fie învățată, ca — fără întârziere să meargă cu această organizație în casa școlarilor. Un alt motiv puternic, care vorbește în favoarea acestui departament, este și faptul, că sunt multe persoane, cari ca și Nicodem, nu îndrănesc să viziteze ședințele Școlii, dar cari ar putea studia planul mântuirii în casele și familiile lor. A deschide Biblia, Lecțiunea pentru majori, ori cea pentru copii, o carte de cântări, o broșură cu știri misionare, și a începe studiul în temere de Dumnezeu, repartizând o persoană potrivită și înțeleaptă, care să ajute din când în când, — este asemenea — de datoria acestui departament.

CUM S'AR PUTEA ORGANIZA?

Dacă într'o școală, astfel de membri ar fi numeroși, ar fi poate nevoie să se numească un secretar special, o persoană cu influență, care să poată consacra timpul necesar pentru o astfel de lucrare. E nevoie ca membrii acestui departament să se simtă în același timp, că sunt membri ai Școlii regulate. Fiecare casă să poată face un mic raport, care să poată ajunge la Comunitate la finele trimestrului. Plicuri speciale se vor da în acest scop în fiecare casă unde ființează această organizație, chiar cu un membru. Faceți un catalog complet de toți cei ce țin Sabatul în apropierea Școlii noastre și cari sunt împiedicați de a veni regulat. Alegeți dintre școlarii regulați, atâți câți ar fi nevoie ca să poată vizita aceste familii. Frați, surori, vârstnici și tineri, pot face acest lucru, dar ei trebuie bine instruiți de Diriginții Școlii respective, sub conducerea Secretarului Conferinței. Acești instructori au în deosebi misiunea să păstreze cald interesul pentru cercetarea Scripturilor și să încurajeze pe școlari a vizita Școala cât de des posibil. La finele trimestrului plicurile sunt adunate și înlocuite cu altele noi. Toate plicurile vor fi date Secretarului Școlii de Sabat, care va face raportul special al acestui departament. Acești instructori pot ajunge astfel, să se pună în contact cu mulți cari nu îndrănesc să asiste la școală, dar ar fi fericiți să poată studia frumoasele noastre lecțiuni în casele lor. Membrii acestui departament pot fi socotiți în numărul prezențelor Școlii de Sabat după indicațiunile de pe plic.

CUM SE POATE PASTRA INTERESUL?

Dacă acest interes nu va fi cultivat, nu va trebui mult ca el să dispară. Este imposibil a menține această ramură a Școlii fără eforturi continui. Toți membrii Școlii ar trebui să simtă responsabilitatea privitoare la acest departament și să întindă influența Școlii peste toți aceia pe care-i pot influența și interesa. Spiritul zice: „Ramura aceasta a fost mult timp neglijată, dar această neglijență nu ne va descărca de răspunderea noastră. Școlile noastre trebuie așa fel organizate, în cât, cineva să se ocupe în mod permanent cu acest departament, în fiecare Comunitate; fără de care, o școală nu se poate socoti complet organizată“.

Pot să se ivească schimbări din când în când printre membrii acestui departament, dar instructorii chemați să lucreze în acest departament, vor găsi să înroleze pe alții, cari momentan sunt împiedicați să vină, și astfel interesul va fi continuu menținut. Acești instructori trebuie să devină niște prieteni credincioși ai aceluia ce nu pot veni din cauză de boală sau alte încercări, și să raporteze Secretarului ajutoarele și vizitele excepționale, de cari acești școlari ar avea nevoie. „Școala întreașă ar trebui să se intereseze de această lucrare. Diferitele ei faze ar trebui să se facă cunoscut printr'un raport cetit ocazional“.

Toți membrii izolați, ar trebui personal să ceară și să simtă interes pentru lecțiuni și pentru veștile misionare, care-i pot informa asupra mersului încheierii lucrării.

Studiați-vă lecțiunea în mod regulat și trimiteți-vă „plicul raport“ — ca să vi se poată trimite un altul nou. Copiii asemenea pot studia lecțiunile lor și cei mici ilustrațiile cu versuri de memorizat.

S'a observat că lecțiunile noastre biblice sunt de o importanță mult mai mare decât gândesc unii. Următoarea recomandare pentru părinți: „Părinților, supravegheați cu atenție pe copii, asupra lecțiilor biblice. Dușmanul sufletelor noastre lucrează cu putere pentru a atrage tineretul în lume. Studiul zilnic al lecțiilor poate fi un factor principal în lupta contra influenței corupătoare“.

Necesitatea de a studia zilnic lecțiunile nu este mai puțin mare pentru părinții și copiii izolați decât pentru cei ce vin regulat în Comunitate. Nimeni n'ar trebui să gândească că detaliile raportării sunt nefolositoare. E de mare folos, ca noi toți să cultivăm sentimentul ordinii și al armoniei în planuri și în acțiuni. Aceste rapoarte sunt o verigă în plus la lanțul care unește toate inimile noastre în aceeaș

lucrare și le contopește în cauza Domnului.

Dacă sunt mai mulți membri într'o familie izolată, un copil poate să îndeplinească funcția de secretar, iar instructorul poate fi socotit ca un Diriginte. În acest caz, programul ar putea fi la deschidere: cântare, rugă, raportul secretarului, vestea misionară, repetiție, colectă și studiul lecțiunii, — încheie cu cântare.

Cea mai cordială invitație, este adresată către toți aceia cari sunt în imposibilitate de a asista la Școala de Sabat în Comunitate, să se alipească departamentului acestuia, trimițând în mod regulat rapoartele lor.

Adresați-vă pentru aceasta, personal, Secretarului departamentului dela Conferința dvs.

Aceste îndrumări sunt în majoritatea lor expresiunea Spiritului Profetic relativ la acest departament, deaceea rugăm stăruitor, atât pe Secretarii Departamentului cât și pe Diriginții școlilor să dea tot interesul acestei organizațiuni.

Mari binecuvântări vor urma pentru conferințe, multe suflete vor fi interesate și salvate și lucrarea va ajunge astfel grabnic la încheiere.

Observații.—

- 1) Fixați o oră regulată pentru școala voastră.
- 2) Învățați pe fiecare să cânte și să se roage.
- 3) Faceți una sau două clase, după trebuință.
- 4) Nu prelungiți studiul peste o oră.
- 5) Invitați la școala voastră pe vecinii voștri cu copiii lor.
- 6) Îștiințați pe Secretar la Conferință, că ați înființat o Școală în familie. Trimiteți în fiecare trimestru raportul Dvs.

P. P.

Ora instructorilor și însemnătatea ei

Fiecare Școală de Sabat, care dorește să se desvolte pe o bază sănătoasă, nu va vedea în ora instructorilor numai o instituire însemnată și necesară, dar va pune și un mare preț pe ținerea regulată a acestor ore. Această oră a instructorilor, sub care înțelegem adunarea săptămânală a tuturor slujbașilor din Școala de Sabat, poate fi numită o Școală de Sabat în mic. Orice Școală de Sabat în mare va fi numai ceace este ora instructorilor în mic. O vie și interesantă oră a instructorilor va avea ca urmare o Școală de Sabat plină de interes.

Principiul că un învățător poate să aducă pe elevii săi numai până la acea înălțime, pe

care a atins-o el însuș, se poate aplica și la Școala de Sabat. Deaceea orice Școală de Sabat, care și-a pus ținta să contribuie la creșterea în credință a elevilor ei, ajutându-le la îmmulțirea harului și a cunoștinței, va căuta neîntrerupt să lucreze la formarea și desăvârșirea slujbașilor ei. Ora instructorilor are tocmai acest scop însemnat, căci ea este locul de educație al tuturor slujbașilor din Școala de Sabat. În programul orei instructorilor intră următoarele: discutarea lecțiunii și a metodelor de predare, schimbul ideilor cu privire la unificarea studiului și găsirea de căi și mijloace pentru a conlucra la ridicarea Școlii de Sabat.

Să ne ocupăm deci mai aproape cu primul punct: *discutarea lecțiunii*. Dacă se vorbește despre discutare, atunci se presupune că am cunoaște subiectul respectiv. Dacă dorim, ca discutarea lecțiunii în ora instructorilor să aducă într'adevăr multe roade, atunci trebuie să stăruim, ca fiecare instructor să vină bine pregătit la ora instructorilor, adică după ce a studiat dejă acasă lecțiunea în mod temeinic. Nici un instructor să nu privească ora instructorilor ca fiind timpul pentru pregătirea sa personală, ci ora instructorilor să formeze numai *încheierea pregătirii sale*. Fiecare Școală de Sabat trebuie să poarte grija, ca toți slujbașii ei să vină bine pregătiți la ora instructorilor. Dacă va fi atins aceasta țintă și dacă toți cei ce participă la ora instructorilor vor fi studiat astfel lecțiunea, încât să nu mai fie legați de întrebările literale ale lecțiunii, atunci discutarea va fi interesantă și aducătoare de roade bogate. Într'un asemenea caz nu se va putea observa niciodată lipsa de idei noi, ci mai de grabă va lipsi timpul pentru discutarea tuturor chestiunilor. O astfel de discutare, care ar trebui făcută în ora instructorilor cu ajutorul unei dispozițiuni, ne va face posibil, să pătrundem mai mult în înțelesul adânc al lecțiunii, să scoatem adevăruri și părți însemnate din ea la iveală, făcând legătura între ele, să lămurim versete și pasaje din Sfânta Scriptură, cari sunt greu de înțeles și să contribuim la unificarea studiului pe clase. Orice discutare trebuie să rămână însă *în cadrul lecțiunii*. Dacă lecțiunea poartă, de exemplu, titlul: „Rugăciunea“, atunci tratarea acestui subiect multilateral trebuie să rămână în cadrul acelei lecțiuni.

În ora instructorilor trebuie să se discute deasemenea *metodele de predare*. „Cine învață pe alții, trebuie să învețe singur“. Fiecare instructor își va da seama, că mai are multe de învățat. Cu cât va iubi mai mult pe Domnul Hristos, Maestrul său, dorind să de-

vină și pentru alții o binecuvântare, cu atât mai mult va tinde după o desăvârșire mai mare în slujba sa. El va învăța din experiențele sale și ale altora și va fi totdeauna gata să primească un sfat. El se va convinge, că a învăța pe alții cu succes nu este un lucru ușor, ci aceasta cere multă rugăciune, studiu, meditare și înțelepciune dumnezească. Ora instructorilor este locul unde se face schimbul ideilor cu privire la alegerea celor mai bune metode de predare și unde instructorii sunt mai departe formați.

În ceea ce privește metodele de predare trebuie luat mai întâiu în considerare principiul *de a nu predică*. Predica este pe deplin îndreptățită, însă nu în Școala de Sabat. Cine predică aici, nu va ajunge la ținta dorită, ci va răpi membrilor privilegiul de a cugeta personal, împiedicându-i să-și exprime ideile lor. Cine dorește deci să vadă pe elevii săi mereu progresând — și în ora instructorilor toți cei prezenți sunt elevi — acela trebuie să le dea ocazia de a conlucra cu el. El trebuie să le deștepte interesul, învățându-i să cugete și ei împreună cu toți ceilalți. Pentru a ajunge la această țintă în toate privințele, trebuie să ne folosim de metode mai bune de predare, decât de acelea ale predicării, și anume de *metoda punerii de întrebări*. Această metodă de predare ne oferă cel mai mare succes și trebuie aplicată atât la ora instructorilor, cât și în Școala de Sabat. Cine se va servi de ea în mod îndemânatec, va atrage atențiunea tuturor celor prezenți, și va fi în stare să contribuie la progresul elevilor săi.

Întrebarea ca atare trebuie să fie scurtă, hotărâtă și clară. Ea trebuie adaptată capacității elevului și astfel pusă, încât să se poată da *numai un singur* răspuns. Cauza că nu se dă câteodată răspunsul dorit se explică prin faptul, că întrebarea nu este pusă bine. Un exemplu al unei întrebări nehotărâte și greșite: „Ce știm despre Pavel?“ De fapt această întrebare ar trebui să fie pusă în modul următor: „La ce slujbă a fost chemat Pavel de către Dumnezeu?“ Ar trebui să se evite întrebările cu două înțelesuri și mai ales asemenea întrebări, cari dau ocazie la ghicit, sau la cari se poate răspunde cu „Da“ sau „Nu“. Un exemplu greșit: „A fost Moise un profet al lui Dumnezeu?“ Această întrebare, însă pusă în mod hotărât și clar: „Ce dovezi avem, că Moise a fost un profet al lui Dumnezeu?“ Nici un instructor să nu pună însă asemenea întrebări, la cari nici el n'ar putea să dea răspunsul potrivit. Este adevărat, că și el trebuie să învețe dela elevi, însă nu în felul acesta. Un instructor care vrea să câștige încrederea elevilor săi și să păstreze influența sa asupra lor,

ar trebui să se străduiească a întrece pe toți elevii săi, în ceea ce privește capacitatea, caracterul și viața spirituală. Deaceia, fiecare instructor trebuie să fie un elev silitor.

Deasemenea, și lucrătorul câmpului respectiv ar trebui să sprijinească, după putință, lucrarea Școlii de Sabat. El ar trebui să ia parte cu plăcere la ora instructorilor, fiind totdeauna dispus să participe din când în când și la executarea unor puncte din programul ei.

Bunul Dumnezeu să ne ajute nouă tuturor, ca să ascultăm de directivele date aici și să ne dăm seamă ce mare însemnătate are ora instructorilor pentru Școala de Sabat. Să ne străduim a face orele instructorilor cât se poate de vii și interesante, și vom avea deasemenea Școli de Sabat pline de interes și viață.

DEPARTAMENTUL EDUCAȚIEI.

Responsabil: **D. Florea.**

Ce și cum să cetim.

În excelenta revistă „The Ministry“ numărul pe Decembrie trecut, pe câteva pagini, se tratează subiectul sus amintit. Incerc să redau aci câteva idei cari pot fi de folos celor interesați.

„Oamenii lui Dumnezeu trebuie să fie sârguincioși la studiu, zeloși în a-și spori cunoștințele, neprăpădind nici măcar o oră“. „*Slujitorii Evangheliei*“, p. 278. „Dumnezeu nu poate folosi oameni leneși“. *Id.*, p. 277. Am intrat în lupta cea din urmă dintre adevăr și rățacire, și trebuie să pretindem cea mai bună pregătire cu putință pentru a fi la nivelul cerut de Dumnezeu pentru această vreme critică. „Comerciantul, dulgherul, fermierul, și legislatorul trebuie să învețe lucrarea sau profesiunea lor. La început, din lipsă de cunoștințe, ei fac o lucrare imperfectă; dar dacă stăruesc cu răbdare la lucrarea lor, ajung să fie maeștri în ramura ce și-au ales. Fără o stăruință puternică a inimii și a minții, și a tuturor forțelor ființei, servul lui Dumnezeu, va da greș“. „*Mărturie*“, Vol. V, p. 528.

Să cetim cărțile cele mai bune, cari conțin ideile cele mai alese ale unor oameni cari au fost binecuvântați cu daruri intelectuale și ocazii de a studia mai bune decât noi. Numai în felul acesta putem desvoltă puterile noastre. Cărțile cele mai bune sunt acelea cari ne inspiră la fapte nobile; cari sunt produse de oameni ce au avut succes în lucrarea pe care o descriu. Aceste cărți ne stimulează, ne

inspiră, și ne conduc la o mai deplină, mai largă și mai profundă înțelegere. Cărțile bune conțin cele mai bune idei ale celor mai bune minți. Ele sunt „mustul stors din strugurii veacurilor“. Neglijând de a umple creerul cu combustibilul ideilor bune, rezultatul va fi înfrângere pe toată linia.

Servul lui Dumnezeu este un *lucrător*. Din cauza aceasta el trebuie să aibă unelte. Cărțile bune sunt uneltele de cari are el nevoie. Ele trebuie să fie pregătite, ca la vreme de nevoie să dea repede înțelepciunea lor. Pregătirea cărților se face prin diferite sisteme de marcare. Iată câteva sfaturi, cari natural se pot adapta la împrejurări:

1. *Insemnări pe margine*. — Pe marginea paginii din carte se însemnează foarte pe scurt idea cuprinsă în paragraful respectiv. Tot acolo se însemnează ideile născute din cele citite, precum și trimiteri la alte pagini sau alte cărți.

2. *Index pe copertă*. — Ideile de seamă sunt subliniate pe pagină, și prescurtate pe marginea paginii. Pe copertă, în interior, aranjezi un index scurt, al ideilor, faptelor și declarațiilor celor mai de seamă punând și pagina. Aceasta ajută lucrătorului să prindă adevărata valoare a unei cărți sub o singură privire.

3. *Serie de plicuri*. — Fiecare plic este pentru un anumit subiect care se însemnează chiar deasupra. Un vechiu lucrător scrie că are o serie de aproximativ 150 plicuri, fiecare corespunzând la un anumit subiect. Aci adună neconținut material. În felul acesta *lucră-*

torul poate face față oricărei cereri. Plicurile sunt locul de păstrare al ideilor ce vin în minte din când în când, și sunt însemnate pe bucățele de hârtie. Aceste plicuri mai conțin și referințe călăuzind la un citat folositor din cărți sau reviste. Dacă un citat este prea lung atunci se însemnează idea pe scurt pe o hârtiuță arătând volumul și pagina.

Cărțile să fie *studiate*, nu frunzărite. Sfatul dat de Pavel lui Timotei sună așa: „*Ja seama bine la cetire*“. 1 Tim. 4, 13. Nu ceți cu intenția de a uita imediat ce s'a cetit, deoarece tot ce se cetește și se uită tinde a formă deprinderea uitării. Puterile nobile ale minții ar trebui să fie foarte mult apreciate și să nu se permită degradarea lor prin consumarea de pleavă intelectuală. Câteva cărți mari, de felul acelor cari au format literatura nepieritoare a lumii, bine stăpânite, vor da mai multă putere și tărie morală unui om decât ar rezultă din mestecarea unei mulțimi de cărți ușoare. E bine să ceri sfat dela persoane experimentate, ca să nu prăpădești timpul cu lecturi ușoare.

Cărțile bune să le cetești cu băgare de seamă. Cugetă la cele citite. Caută să-ți însușești ideile; să devii stăpân pe ele. Când cetești urmărește să prinzi adevărul. Nu este înțelept să cetești o carte cu scopul principal de a descoperi rătăcirea. Aceasta tinde a formă deprinderea de a privi numai partea rea. Să fim ca albinele cari caută florile și nu putregaiurile.

D. Florea.

Săptămâna Mare de colportaj

Dela 11 — 19 Aprilie, 1931.

Iubiți conlucrători, presbiteri, slujbași, frați și surori! Timpul trece foarte repede. Se apropie iarăș o săptămână, care joacă un *mare rol* în ceea ce privește procurarea mijloacelor necesare pentru propășirea lucrării mondiale și mărețe a lui Dumnezeu pe acest pământ. Această săptămână ne este cunoscută încă din anii trecuți sub numele de „SAPTAMANA MARE DE COLPORTAJ“, și în acest an are loc dela 11—19 Aprilie, după planul misionar și mondial al Conferinței Generale.

Deaceea atragem atențiunea Dv. asupra „Săptămânei celei Mari“, rugându-vă să faceți chiar depe acum pregătirile necesare și să îndemnați pe membrii noștri să ia parte la această campanie.

Pentru anul acesta n'am tipărit o carte specială, după cum am făcut-o anul trecut, ci vă

recomandăm spre răspândire reviste, tractate și altă literatură, care a fost pregătită de către Editură în diferite pachete, începând dela 100 până la 1.000 lei și astfel puteți comanda literatură în valoarea dorită de Dv.

Comenzile, vă rugăm să le faceți cât se poate de curând, fiindcă tocmai înainte de „Săptămâna Mare“ cad sărbătorile Paștelui și poșta nu funcționează în acest timp. Deaceea *toate comenzile* ar trebui să fie până cel târziu 15 Martie *sosite* la Editură.

Notele de comandă vor fi trimise la timp din partea Editurii la adresa Comunităților. Vă rugăm, faceți comenzile Dv. cât se poate de clare și indicați exact în ce limbă doriți să vi se trimeată literatura.

Notați deasemenea, că literatura care va fi răspândită în timpul „Săptămânei celei Mari“

se compune numai din literatură pentru colportaj, și sub ea nu se înțelege și literatura Comunității, sau Biblii.

Ținta noastră mijlocie este pentru un membru de cel puțin 50 lei. Așadar fiecare membru ar trebui să răspândească literatură în valoare de cel puțin 50 lei, în cursul acestei săptămâni.

Ceeace privește metodele de lucru, programele și celelalte îndrumări vom scrie în „Curierul Misionar“ No. 4.

Știind că marele nostru Dumnezeu ne ajută totdeauna, încununând cu succes străduințele noastre în lucrarea Sa, vă îndemn: *Sculați-vă la lucru!*

P. H. Hermann.

DEPART. COLPORTAJULUI.

Responsabil: N. Dorobăț.

Lectura biblică, ținută cu ocazia cursului de colportaj 1930

de I. F. Huenergardt.

Doresc să atrag atențiunea fraților asupra Evangheliei după Ioan. În cap. 5, 39 stă scris: „Cercetați Scripturile căci voi gândiți că întru însele aveți viață veșnică, și acelea sunt cari mărturisesc pentru Mine“.

Dumnezeu are diferite mijloace prin cari face cunoscut oamenilor planul mântuirii. El folosește Cuvântul vorbit, pentru ca să ducă pe oameni la viața veșnică, dar folosește și Cuvântul scris.

Noi credem, că Biblia cuprinde toată istoria lumii, și ea ne vorbește despre crearea lumii și despre istoria neamului omenesc. Lumea are numai o singură istorie scrisă, care tratează despre tot ce s'a întâmplat dela început. Chinezul spune că el a fost de față când a creat Dumnezeu pe Adam și Eva. În China se istorisesc diferite povești în această privință. Dar numai cele ce stau scrise în Biblie cu privire la istoria lumii, numai acelea sunt sigure. Dumnezeu Și-a dat pe față voia Sa prin profeți. Ei, au scris toate cele ordonate de Domnul, pe hârtie; și scrierile lor le avem noi astăzi, alcătuind „Sfânta Scriptură“.

Cetăm în mai multe cărți ale profeților, că Dumnezeu a spus unor oameni de cari S'a servit, să scrie cele ce au văzut și au auzit. Așa a vorbit Domnul către profeții depe vremuri.

Apostolii, la fel, au trebuit să scrie și ei. Și

în ultima carte cetim că lui Ioan i s'a spus pe insula Patmos: „scrie“. Și în Luca la cap. 1 cetim: „Deoarece mulți încercară să alcătuască o istorisire despre faptele adevărate cu desăvârșire între noi, după cum ne-au dat cei cari dela început au fost martori cu ochii și slujitori ai Cuvântului, am găsit și eu cu cale, după ce am urmat cu deamănuntul toate dela început, ca să-ți scriu ție pe rând, alesule Teofile, pentru ca să cunoști lămurit țaria privitoare la cuvintele în cari ai fost învățat“.

Pentru ce a scris Luca? Care eră motiul? Ca să aibă o temelie sigură pentru credința pe care să o poată crede. Numai Scriptura este vrednică de crezare. Și noi credem, că Domnul Isus Hristos cât și Apostolii păziau cele scrise în Sfânta Scriptură. Ei ziceau: „Așa stă scris“. Nu ne spune Scriptura așa? Noi ar trebui să ne gândim mereu la Cuvântul rostit de Domnul. El ne-a lăsat nouă Cuvântul scris, care să ne schimbe.

Poate că eu îmi exprim în această seară o idee. Și poate că dvs. mâine o istorisiți mai departe ideea aceasta, dar o redați într'o formă deosebită. Așa dar, vedem, că lucrul se poate schimba, ajungând la alții cu totul altfel. Dar Scriptura, așa cum este scrisă, este totdeauna sigură.

Pilat a zis pe timpuri: „Ce am scris, am scris!“ Mezii și Persii aveau obiceiul să mai schimbe ceva din cece scriau. Astăzi însă, toată lumea de afaceri n'am putea să ne închipuim că ar avea reușită, decât întrebându-și scrisul.

Noi, tocmai avem acuma timpul să răspândim Cuvântul scris. Știu că și frații conducători v'au mai explicat lucrarea de colportaj, că ea este foarte importantă. Și eu aș putea să spun că ramura cea mai principală a lucrării noastre, este colportajul; pentru că aduce oamenilor Cuvântul scris al lui Dumnezeu, și le prezintă ocaziunea să studieze planul lui Dumnezeu.

Cetăm adeseori despre îngerul din Apocalips. Aș putea să vă dovedesc despre unul din îngerii din Apocalips, că el reprezintă pe colportori.

La Apoc. 10, 1 zice: „Apoi am văzut un alt înger puternic, care se pogoră din cer învăluit într'un nor. Deasupra capului lui eră curcubeul; fața lui eră ca soarele, și picioarele lui erau ca niște stâlpi de foc“, iar versetul următor spune: „În mână ținea o cârtică deschisă. A pus piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ“.

Îngerul care are cartea deschisă, reprezintă pe colportorii noștri, cari merg ducând solia

pe apă și pe uscat. Avem colportori și pe ape; ei merg ca martori ai lui Hristos.

Cartea ajunge într-o casă, este citită, apoi predicatorii sunt chemați să lucreze mai departe. În felul acesta se înființează Comunitățile. Și la fel se procedează și în România, cum și în Iugoslavia, sau altă țară.

În Iugoslavia, acum câțiva ani aveam numai vreo 12 Comunități; dar în prezent avem o mulțime de Comunități, chiar și în Muntenegru.

Muntenegru este o țărișoară pe care nici Turcii n'au putut s'o cucerească. Noi însă avem aeolo vreo 20 de Comunități. Cum a luat ființă această lucrare? Prin îngerul care ducea cărțica în mână. Pentru o asemenea lucrare eu mă bucur.

Aș vrea ca toată mișcarea adventă s'o compare cu un tren expres. Cel mai însemnat lucru la trenul expres este locomotiva. Eu îmi permit să spun că locomotiva expresului sunt colportorii. Iată, îmi închipui, că un frate șef-colportor este locomotiva, și merge înaintea colportorilor. El merge acolo unde n'a fost mai înainte. Acestea sunt fapte. Noi trebuie să recunoaștem ceea ce fac colportorii. Ei sunt cari deschid căi noi și cari aduc cărți oamenilor; apoi Cuvântul lucrează.

Colportorul merge înainte, apoi vine lucrarea cealaltă; așa cum se și face de altfel. Vă spun, că noi am trebui să mulțumim continuu lui Dumnezeu pentru această mare lucrare.

Dumnezeu folosește pe colportori să deschidă pretutindeni căi noi. Eu, nu vreau să vă spun ceva nou în această seară. Vreau să vă fac însă mereu atenți că, colportajul este una dintre cele mai importante ramuri ale lucrării noastre, și noi nu trebuie să fim vreo dată fără cărți. Dvs. trebuie să fiți pioneri, studiind terenul dinainte. După aceasta vine armata. Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Său scris și în acesta este cuprins planul de mântuire al Lui, păstrat în Cuvântul neschimbat.

Și în cărțile cari le avem noi de le ducem lumii, cărți făcute de frații noștri, se află explicat planul de mântuire. Frații noștri conducători când vor să scrie cărți, folosesc tot timpul pentru aceasta, și caută să fie reușite cât mai bine, să se prezinte toate în așa fel, ca să fie cât mai înțelese de oameni și să fie pricepute ușor. Astfel, când sunt duse în popor ele nu vor da greș. Multe suflete vin la credință prin scrieri. Eu îmi aduc aminte de când eram numai de patru ani. Am văzut cum mama mea cumpără un exemplar dintr-o revistă. Nu știu cum s'a făcut aceasta. Și mama, păstră revista aceasta într-o lădiță: în fiecare Duminecă o scotea și cetia în ea. Mulți ani a făcut aceasta; și după vreo 7 ani a venit

la credință. Revista aceasta a contribuit la aducerea ei la credință; ea a făcut ca mama să primească adevărul.

Fraților, să luăm cărți și să mergem înainte în această lucrare. Colportorii, noi cu toții să luăm cărți, și să le împărțim la lume. Această lucrare de abia ați început-o. Vorbim de mare succes în lume, dar acesta e de abia începutul. Sunt milioane de oameni cari n'au văzut cărțile noastre. Noi trebuie să le ducem. Poate că și din cei cari le-au văzut, nu pricep lucrarea. Și lor trebuie să le atragem atențiunea din nou.

Dorința mea este ca Dumnezeu să binecuvinteze această ramură a lucrării advente.

NECROLOG.

Fr. Petre I. Lăzărescu a fost chemat la odihnă de Domnul. Deși tânăr, a știut totuși să stea alături de Mântuitorul, tot timpul.

Domnul Isus sperăm să-l învieze odată cu toți sfinții, la venirea Sa. ...

Sora Maria I. Lăzărescu a adormit în Domnul. Încrederea pe care continuu a arătat-o în Domnul Isus, ne dă speranța a o putea revedea și pe ea printre cei cari vor învia întâiu la sunetul trâmbiței Fiului lui Dumnezeu. ...

Sora Vilma Bène, membră a Comunității București-Popa-Tatu, a fost chemată de Domnul la odihnă. Deși tânără, a știut să-și aleagă din vreme calea cea bună în viață, căutând a pași pe urmele Domnului Isus, și nădăruind a-L vedea odată în față, în Împărăția Sa. ...

Copiii: Costică M. Ciurea de 3 ani, și Gică N. Stăncilă de 5 ani, au fost chemați de Domnul la odihnă.

Părinții lor, membrii ai Com. Curtișoara, au rămas cu nădejdea a-și vedea copilașii în Împărăția cerului, alături de Isus. ...

Sora Minodora Grigoreanu din Com. Soloneț a adormit în Domnul după o suferință grea. Cu toată suferința, totuși a adormit cu speranța vie, că Domnul o va scula la venirea Sa. ...

Sora Maria Berbec, din Com. Buciumeni, Jud. Dâmbovița, a adormit în Domnul. În cei șapte ani de credință a dat o bună pildă de viață creștinească, vrednică de urmat. ...

Fratele Gheorghe Vlăsceanu, membru al Com. Mănești, Jud. Prahova, a fost chemat de Domnul la odihnă, la vârsta de 66 ani.

Din făgăduințele lui Isus și-a putut face o speranță vie în răsplata ce așteaptă pe orice credincios.

ANUNȚ

Adresa fr. C. Tolici este: C. Tolici, Missionaire Adventist, Antanimena-Tananarive. MADAGASCAR. Colonie française. ...

Adresa fr. C. Florescu este: C. Florescu, Str. N. Săveanu, No. 10, Focșani.